

denne Beføjelse i Virkeligheden er i Stand til paa ret afgørende Punkter at ændre Loven. Jeg er i Almindelighed ikke nogen særlig Ynder af at give Administrationen for stærke Beføjelser til at gaa udenom vedtagne Love. Det er derfor ogsaa et af de Punkter, vi fra vor Side gerne vilde tale om i Udvalget, saaledes at der eventuelt kunde findes en Begrænsning i Justitsministeriets Bemyndigelse paa dette Omraade.

Da Lovforslaget af de foregaaende Taleré er gennemgaaet mere detailleret, og da Sagen skal i Udvalg, skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt komme nærmere ind paa Bestemmelserne. Som før nævnt mener jeg, at der kan være Anledning til at drøfte forskellige Punkter i Udvalget.

Holdgaard: Det fremgik af den højtærede Ministers Forelæggelsestale, at der flere Gange har været gjort Tilløb til at faa Brandpolitiloven af 1861 ændret ud fra den Betragtning, at i alt Fald en stor Part af Befolkningen ansaa den for forældet; det mente man allerede i 1902—03, da Folketinget vedtog et Lovforslag om Ændring i denne Lov. Fra Oktober 1922, da der i Landstinget blev fremsat et Lovforslag, er der udført et stort Arbejde for at naa et Resultat i denne Sag; det kan jeg i nogen Maade snakke med om som tidligere Medlem af Landstingsudvalget. Meningerne var stærkt delt med Hensyn til, hvorledes Brandpolitiloven skulde være, særlig indenfor et enkelt Parti var Meningerne stærkt afvigende, og derfor er det mig noget af en Tilfredsstillelse, at man er naaet til et enstemmigt Resultat om det Lovforslag, som her foreligger for os.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme stærkt ind paa de enkelte Paragraffer, de er nu omtalt af de ærede foregaaende Ordførere, og Lovforslaget skal jo henvises til et Udvalg, hvor der bliver Lejlighed til at drøfte, om der er Mulighed for at faa Ændringer indført. Jeg havde tillige under Behandlingen i Landstinget i 1922 Lejlighed til at udtale mig om hele dette Spørgsmaal, og som Lovforslaget nu foreligger, imødekommer det en Del af de Synspunkter, jeg den Gang gjorde mig til Talsmand for.

Jeg skal derfor her blot gøre nogle enkelte Bemærkninger om de Hovedpunk-

ter, hvor der er afvigende Meninger, og hvorom, som nævnt af den højtærede Justitsminister, Striden væsentlig har staaet i Landstinget, saaledes Brandsynet, Tobaksrygningen, Anskaffelse af Brandredskaber og Skorstensfejningen. Jeg kan ligesom tidligere Ordførere give min Tilslutning til den Ændring, at Brandsynet skal foretages af faste Skorstensfejere. Det Skorstenssyn, vi nu har, er jo saa at sige intet værd. Grunden er, som nævnt, ikke den, at de paagældende faar saa mange „smaa sorte“, i alt Fald gælder det ikke paa den Egn, hvor jeg er kendt; men jeg tror, Grunden er, at Folk har daarlig Tid til rigtig at tage sig af dette Syn. Det gaar i alt Fald med en saadan Hastighed, at det hele er meget lidt værd.

Det er derfor et stort Fremskridt, at det nu bestemmes, at det skal være Skorstensfejere, der foretager Synet overalt. Derimod er det ikke indført, at Rensning ogsaa skal foretages af de faste autoriserede Skorstensfejere. Jeg udtalte i sin Tid i Landstinget, at jeg heller ikke var sikker paa, at det var rigtigt at forlange det, og jeg er af samme Mening nu. Det er urimeligt at forlange, at Ejerne eller Brugere ikke maa have Lov at rense deres Skorstene. Naar der kommer et forsvarligt Syn, er det mig ligegyldigt, hvem der renser Skorstenen. Ønsker Ejerne og Brugere at gøre det, synes jeg, de skal have Lov dertil. Jeg kan heller ikke indrømme, at det skal være nødvendigt at have 4 Aars Uddannelse som Skorstensfejer for at rense en Skorsten ude paa Landet, det er der mange, der kan gøre lige saa godt som de uddannede Skorstensfejere. Forholdet bliver jo et helt andet, naar man kommer ind til Byerne, hvor det er meget vanskeligere. Det kan godt være, at Udviklingen, som Lovforslaget nu er formet, vil gaa derhen, at Folk, naar de skal have tvungen Skorstensfejersyn, med Tiden ogsaa vil lade Skorstensfejerner foretage Rensningen, men jeg tror, det er rigtigst, at man foreløbig, saaledes som Lovforslaget gør, stiller det frit.

Et andet Spørgsmaal, som der har været stor Strid om, er Tobaksrygningen i Stalde og Lader. Man er her gaaet den Mellemvej, at man har forbudt Rygning i Loer og Lader m. m., og det er en meget fornuftig Bestemmelse. Jeg er ikke uenig